

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/23/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313211378
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2015:6313211378.7

Rozhodnutie

Okresný súd Brezno sudcom JUDr. Ondrejom Kekeňákom, PhD., v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom 1/ S. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, G., 2/ F. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/XX, G., toho času obaja odporcovia bytom P. republika, K. - I. K., L. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z. so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, zast. Mgr. Henrich Schindler, advokát so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica o zaplatenie 2 821,90 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporcovia 1/ a 2/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi na účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., č. ú.: XXXXXXXXXXXX, VS: XXXXXXXXXXXX sumu vo výške 2 821,90 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 2 820,65 Eur od 28.06.2013 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 169,- Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 285,64 Eur, všetko do 60 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na súde dňa 21.10.2013 domáha od odporcov 1/, 2/ zaplatenia sumy 2 821,90 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 2 820,65 Eur od 28.06.2013 do zaplatenia. Súčasne sa domáha priznania náhrady trov konania.

V návrhu v podstate uviedol, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcami dňa XX.XX.XXXX zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X v zmysle § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej aj Obchodný zákonník alebo Obch.z.), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej aj „VOP“) právneho predchodcu navrhovateľa. Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ zaviazal odporcom poskytnúť úverový rámec vo výške

663,88 Eur, úročený premenlivou úrokovou sadzbou 10,85 % ročne. Splácanie vyčerpaných peňažných prostriedkov bolo dojednané v zmysle článku 7 bod 3 ods. 1 VOP, keď pohľadávka z úveru bude v čase konečnej splatnosti kontokorentného úveru splácaná formou započítania tejto pohľadávky z úveru právneho predchodcu navrhovateľa voči klientovej pohľadávke z účtu, a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú. V zmysle článku II. zmluvy sa odporcovia zaviazali čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky poskytnutého úverového rámca. V prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte úročí navrhovateľ vzniknutý debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou navrhovateľom. Konečná splatnosť bola stanovená v zmysle článku IV zmluvy na 22.09.2004 s možnosťou jej automatického predĺženia o jeden rok za splnenia podmienok uvedených v článku IV zmluvy.

Odporcovia nedodržali dohodnuté podmienky, v dôsledku čoho vznikla právnenému predchodcovi navrhovateľa voči odporcom pohľadávka, ktorá ku dňu 27.06.2013 predstavuje sumu 3 031,74 Eur, ktorá sa skladá z istiny vo výške 2 820,65 Eur, z riadneho úroku vo výške 1,25 Eur a z úroku z omeškania vo výške 209,84 Eur.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX postúpil právny predchodca navrhovateľa pohľadávku voči odporcom na navrhovateľa.

Navrhovateľ pripojil k návrhu listinné doklady, a to osvedčenie o registrácii právneho zástupcu navrhovateľa pre DPH, zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X zo dňa XX.XX.XXXX, VOP účinné ku dňu 01.08.2002, oznámenie o postúpení pohľadávky s podacími hárkami, ako aj zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE spolu s prílohou č. 1.

Na základe výzvy súdu zaplatil navrhovateľ súdny poplatok za návrh vo výške 169,- Eur.

Tunajší súd vydal platobný rozkaz č.k. 1Ro/713/2013-25 zo dňa 18.11.2013, ktorým uložil odporcom 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 2 821,90 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 2 820,65 Eur od 28.06.2013 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 169,- Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 285,64 Eur, všetko v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu.

Uznesením č.k. 1Ro/713/2013-34 zo dňa 24.01.2014 súd zrušil platobný rozkaz č.k. 1Ro/713/2013-25 zo dňa 18.11.2013.

Podaním doručeným dňa 10.07.2014 sa odporcovia 1/ a 2/ vyjadrili k uplatnenému nároku navrhovateľa. Uviedli, že nárokovanú čiastku s príslušenstvom uhradia a požiadali súd o primeraný splátkový kalendár z dôvodu svojich majetkových pomerov.

Dňa 03.10.2014 bol súdu doručený návrh na vstup Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z. so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42 309 166 ako vedľajšieho účastníka na strane odporcov z dôvodu ochrany spotrebiteľských práv odporcov v konaní pred súdom.

Podaním doručeným súdu dňa 02.02.2015 obaja odporcovia zhodne prejavili súhlas so vstupom Združenia spotrebiteľov Slovenska, o. z. so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42 309 166 do konania ako vedľajšieho účastníka na ich strane.

Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 25.02.2015 podal námietku prípustnosti vedľajšieho účastníctva, ktorú odôvodnil najmä tým, že pre účasť vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporcu v tomto konaní nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 93 ods. 3 O.s.p., t.j. súhlas účastníka, popri ktorom sa má zúčastniť v konaní, pričom uvedený nedostatok nie je možné zhojiť výzvou adresovanou odporcom, pretože takúto možnosť nepripúšťa ani znenie Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal, aby súd vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustil.

Podaním doručeným súdu dňa 25.02.2015 sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu. Uviedol, že nárok navrhovateľa považuje za premlčaný ako podľa Občianskeho, tak aj Obchodného zákona. Konečná splatnosť zmluvy o úvere bola dohodnutá na 21.09.2004; návrh na vydanie platobného rozkazu bol súdu doručený dňa 21.10.2013. Na základe uvedeného žiadal súd, aby návrh navrhovateľa zamietol a zaviazal ho povinnosťou nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Uznesením č.k. 4C/23/2014-71 zo dňa 13.03.2015 súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka, Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, zast. Mgr. Henrich Schindler, advokát so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, do konania na strane odporcov.

Podaním doručeným dňa 23.07.2015 navrhovateľ špecifikoval uplatnený nárok a zdôraznil, že sumu 209,84 Eur predstavujúcu úrok z omeškania si v predmetnom konaní neuplatňuje. K podaniu doložil platobnú históriu za obdobie od 15.01.1997 do 31.12.2014 a odstúpenia od zmluvy zo dňa 30.05.2012.

Súd v predmetnej veci vytýčil pojednávanie na 03.09.2015, na ktoré sa nedostavil žiadny účastník. Navrhovateľ sa písomne ospravedlnil, odporcovia a ani právny zástupca vedľajšieho účastníka na pojednávanie súdu neprišli. Súd preto pojednávanie vykonal v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, ako aj listinných dokladov pripojených k návrhu tak, ako sú uvedené vyššie, a to osvedčenia o registrácii právneho zástupcu navrhovateľa pre DPH, zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X zo dňa XX.XX.XXXX, VOP účinných k 01.08.2002, oznámenia o postúpení pohľadávky s podacími hárkami, zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE spolu s prílohou č. 1, platobnej histórie za obdobie od 15.01.1997 do 31.12.2014, odstúpenia od zmluvy zo dňa 30.05.2012, ako aj vyjadrení účastníkov konania.

Na základe vykonaného dokazovania zistil súd v podstatných okolnostiach tento skutkový stav:

Dňa XX.XX.XXXX uzavrel právny predchodca navrhovateľa s odporcami zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X v zmysle § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej aj Obchodný zákonník alebo Obch.z.), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej aj „VOP“) právneho predchodcu navrhovateľa. Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ zaviazal odporcom poskytnúť úverový rámec vo výške 663,88 Eur úročený premenlivou úrokovou sadzbou 10,85 % ročne. Splácanie vyčerpaných peňažných prostriedkov bolo dojednané v zmysle článku 7 bod 3 ods. 1 VOP, keď pohľadávka z úveru bude v čase konečnej splatnosti kontokorentného úveru splácaná formou započítania tejto pohľadávky z úveru právneho predchodcu navrhovateľa voči klientovej pohľadávke z účtu, a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú. V zmysle článku II. zmluvy sa odporcovia zaviazali čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky poskytnutého úverového rámca. V prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte úročí navrhovateľ vzniknutý debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou navrhovateľom. Konečná splatnosť bola stanovená v zmysle článku IV zmluvy na 22.09.2004 s možnosťou jej automatického predĺženia o jeden rok za splnenia podmienok uvedených v článku IV zmluvy, t.j. ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65 roku veku odporcov.

Odporcovia nedodrжали dohodnuté podmienky, v dôsledku čoho právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 30.05.2012 v zmysle ust. § 506 Obchodného zákonníka odstúpil od zmluvy. Právnomu predchodcovi navrhovateľa tak vznikla voči odporcom pohľadávka, ktorá ku dňu 27.06.2013, t.j. deň postúpenia pohľadávky, predstavovala 3 031,74 Eur, ktorá sa skladá z istiny vo výške 2 820,65 Eur, z riadneho úroku vo výške 1,25 Eur a z úroku z omeškania vo výške 209,84 Eur.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX postúpil právny predchodca navrhovateľa v zmysle ust. § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej aj Občiansky zákonník alebo O.z.) pohľadávku voči odporcom na navrhovateľa.

Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona :

Podľa § 114 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ak to povaha veci alebo okolnosti prípadu vyžadujú, môže súd s výnimkou vecí podľa § 120 ods. 2 a § 153b ods. 5 uložiť odporcovi uznesením, aby sa k veci písomne vyjadril a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Na podanie vyjadrenia určí súd lehotu.

Podľa § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník alebo Obch.z.), ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplátenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 387 ods. 1 zákona 513/1991 Zb., právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 391 ods. 1 zákona 513/1991 Zb., pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 392 ods. 1 zákona 513/1991 Zb., pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

Podľa § 397 zákona 513/1991 Zb., ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 402 zákona 513/1991 Zb., premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že dňa 26.04.2011 uzavrel právny predchodca navrhovateľa s odporcami zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X v zmysle § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej aj Obchodný zákonník alebo Obch.z.), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej aj „VOP“) právneho predchodcu navrhovateľa. Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ zaviazal odporcom poskytnúť úverový rámec vo výške 663,88 Eur úročený premenlivou úrokovou sadzbou 10,85 % ročne. Splácanie vyčerpaných peňažných prostriedkov bolo dojednané v zmysle článku 7 bod 3 ods. 1 VOP, keď pohľadávka z úveru bude v čase konečnej splatnosti kontokorentného úveru splácaná formou započítania tejto pohľadávky z úveru právneho predchodcu navrhovateľa voči klientovej pohľadávke z účtu, a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú. V zmysle článku II. zmluvy sa odporcovia zaviazali čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky poskytnutého úverového rámca. V prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte úročí navrhovateľ vzniknutý debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlásovanou navrhovateľom.

Konečná splatnosť bola stanovená v zmysle článku IV zmluvy na 22.09.2004 s možnosťou jej automatického predĺženia o jeden rok za splnenia podmienok uvedených v článku IV zmluvy, t.j. ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65 roku veku odporcov.

Oporcovia nedodrжали dohodnuté podmienky, v dôsledku čoho právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 30.05.2012 v zmysle § 506 Obchodného zákonníka odstúpil od zmluvy. Právnomu predchodcovi navrhovateľa tak vznikla voči odporcom pohľadávka, ktorá ku dňu 27.06.2013, t.j. dňu postúpenia pohľadávky, predstavovala 3 031,74 Eur, ktorá sa skladá z istiny vo výške 2 820,65 Eur, z riadneho úroku vo výške 1,25 Eur a z úroku z omeškania vo výške 209,84 Eur. Úrok z omeškania vo výške 209,84 Eur tak, ako to uviedol navrhovateľ, nie je uplatňovaný zo strany navrhovateľa v predmetnom konaní, a preto sa ním súd nebude bližšie zaoberať.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX postúpil právny predchodca navrhovateľa v zmysle § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej aj Občiansky zákonník alebo O.z.) pohľadávku voči odporcom na navrhovateľa.

Oporcom tak vznikla povinnosť uhradiť navrhovateľovi sumu v celkovej výške 2 821,90 Eur, ktorá je vyčíslená ku dňu 27.06.2013, a ktorá pozostáva z istiny vo výške 2 820,65 Eur a z riadneho úroku vo výške 1,25 Eur.

Súd na základe vyššie uvedených skutočností a na základe citovaných ustanovení zákonov navrhovateľovi vyššie uvedený uplatnený nárok priznal, pretože ho považuje za dôvodný.

Navrhovateľ si v rámci podaného návrhu uplatnil voči odporcom aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, pretože odporcovia mu dlžnú čiastku neuhradili v lehotách stanovených v zmluve o úvere a vo VOP a v súlade s § 506 Obch. z. poskytnuté úvery „zosplatnil“ k 30.05.2012. Nezaplatením dlžnej sumy do dňa splatnosti poskytnutého úveru, to jest do 30.05.2012, sa dostali odporcovia s platením dlhu do omeškania.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že v návrhu uplatňované úroky z omeškania majú oporu v citovanom nariadení vlády SR č. 87/1995 Zb., ako aj v ustanovení § 369 ods. 1 Obch. z.. Súd preto aj vyššie uvedený nárok navrhovateľovi priznal v plnom rozsahu.

Oporcovia sa k návrhu v priebehu konania v podstate ani nevyjadrili a nárok uplatnený podaným návrhom nijako nespochybnili; požiadali súd, aby mohli svoj dlh voči navrhovateľovi uhradiť v splátkach, čo však nijako bližšie nezdôvodnili. Navrhovateľ s touto ich požiadavkou nesúhlasil. Na pojednávanie súdu sa odporcovia bez ospravedlnenia nedostavili.

Súd nemohol akceptovať námietku premičania vznesenú vedľajším účastníkom ako voči pohľadávke vyplývajúcej z úveru v celosti. Pri posudzovaní uplatňovanej námietky premičania pohľadávky súd vychádzal zo dňa, kedy došlo k odstúpeniu od zmluvy, t.j. 30.05.2012, nie od vedľajším účastníkom uvádzaného dátumu 21.09.2004 (deň konečnej splatnosti zmluvy o úvere), keďže v zmysle článku IV, bodu 1 zmluvy o úvere bola zmluva automaticky predĺžovaná o jeden rok až do dosiahnutia 65 roku veku odporcov alebo do doručenia oznámenia zo strany odporcov, že nemajú záujem o predĺženie doby trvania zmluvy. Keďže zo strany odporcov nebola žiaden takýto doklad navrhovateľovi doručený, dochádzalo k automatickému predĺžovaniu zmluvy vždy o jeden rok, a to až do odstúpenia od zmluvy zo strany právneho predchodcu navrhovateľa dňa 30.05.2012.

Plynutie, resp. uplynutie všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty v zmysle ustanovenia § 387 a nasl. Obchodného zákonníka sa posudzuje buď od jej konečnej splatnosti, alebo od jej „zosplatnenia“ v zmysle § 506 zákona č. 513/1991 Zb. podľa toho, ktorá z uvedených možností nastane skôr. Keďže z návrhu, ako aj z dokladov pripojených k návrhu vyplýva, že k 30.05.2012 došlo k „zosplatneniu“ predmetného úveru, pri posudzovaní skutočnosti, či došlo k premičaniu uplatnenej pohľadávky alebo jej časti treba vychádzať zo dňa 30.05.2012 (deň „zosplatnenia“ úverovej zmluvy, resp. deň odstúpenia od zmluvy zo strany navrhovateľa) ako určujúceho dňa pre určenie začiatku plynutia premlčacej lehoty. Vzhľadom na to, že navrhovateľ si pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere uplatnil na súde dňa 21.10.2013, súd musí

konštatovať, že v čase podania návrhu na súd (kedy začala premlčacia lehota spočívať v zmysle ust. § 402 zákona č. 513/1991 Zb.) neuplynula štvorročná premlčacia lehota plynúca od 30.05.2012. Nárok navrhovateľa preto nie je premlčaný v celosti a ani v časti.

Podaním doručeným súdu dňa 27.08.2015 si navrhovateľ vyčíslil trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za návrh na začatie konania vo výške 169,- Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 285,64 Eur.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z.z. (ďalej Advokátskej tarify), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 13a ods. 1 Advokátskej tarify, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- e) vypracovanie právneho rozboru veci,
- f) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,
- g) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,
- h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 15 Advokátskej tarify, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 16 ods. 4 Advokátskej tarify, na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, (zákon č. 283/2002 Z.z.) ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods. 3 Advokátskej tarify, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Súd preskúmal uplatnený nárok navrhovateľa ohľadom náhrady trov konania a zistil, že je opodstatnený v plnom rozsahu.

Odmena advokáta pozostáva z odmeny za dva úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na začatie konania dňa 21.10.2013), každý vo výške 111,21 Eur spolu s paušálnou náhradou nákladov 2 x 7,81 Eur a uplatnenou 20 % sadzbou DPH (základ dane 2 x 111,21 + 2 x 7,81

= 238,04 Eur) vo výške 47,61 Eur, čo spolu predstavuje sumu 285,64 Eur v zmysle § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 15 písm. a), § 16 ods. 3, a § 18 ods. 3 Advokátskej tarify.

Navrhovateľovi ako účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech v plnom rozsahu, tak vznikol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. nárok na náhradu trov konania spočívajúcich v súdnom poplatku zaplatenom za návrh na začatie konania vo výške 169,- Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 285,64 Eur, na úhradu ktorých súd zaviazal spoločne a nerozdielne odporcov 1/ a 2/ tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

S ohľadom na finančnú hodnotu povinností uložených odporcom vo výroku predmetného rozhodnutia, súd v zmysle ust. § 160 ods. 1 O.s.p. predĺžil zákonom určenú lehotu splnenia uložených povinností z 3 dní na 60 dní, počas ktorých budú mať odporcovia dostatok času na to, aby si obstarali rozumným spôsobom prostriedky na úhradu im uložených povinností, príp. sa s navrhovateľom dohodli na vypořiadaní svojich finančných záväzkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).